

[Paul Holt.]

taler om, at det er et kristeligt Samfund. Ikke mindst maatte et saadant Ord faa Betydning for de Kredse i Folket, som i særlig Grad er præget af og ønsker at være præget af kristelige Interesser. Desværre træffer man hyppigt i saadanne Kredse paa en helt anden Opfattelse, naar det drejer sig om Skattepolitik, nemlig en Opfattelse, der er lige saa kras materialistisk, lige saa egoistisk præget, som samme Kredse paa staar gælder for helt andre, saakaldte materialistisk indstillede Grupper og Kredse i Folket.

I sin Forelæggelsestale fremkom den højtærede Finansminister med nogle almindelige finanspolitiske Betragtninger, som vi i det væsentlige kan give vor Tilslutning. Statens Økonomi kan ikke ses som noget isoleret i Forhold til Samfundets hele Økonomi. For Samfundets Skyld er det rigtigt, at Staten benytter de Tider, hvor Skatterne løber let ind, til at suge Penge til sig, dels for at modvirke Tendensen til Inflation, dels for derigennem at tilvejebringe Konjunkturfonds som Reserver til daarlige Tider.

Derimod maa man tage Afstand fra den højtærede Finansministers Analogi mellem Statsfinanserne og den private Borgers Økonomi. Det er rigtigt, at der i Opgangstider er Lighed i de to Parters økonomiske Dispositioner. Men i Nedgangstider gælder Ligheden ikke. I Nedgangstider har Staten det ikke som sin første Opgave at spare, tværtimod. I saadanne Tider maa Staten være rede til at øge sit Forbrug ud over det normale. Kun paa den Maade vil Staten kunne yde en samfundsgavnlig økonomisk Indsats og modvirke den nedadgaaende Tendens og derved hjælpe til at holde de Hjul i Gang, som ellers vilde standse. Vi er her ved et Kardinalpunkt inden for den økonomiske Politik. Man kan ikke komme uden om, at Partiet Venstre i Almindelighed har meget ringe Forstaaelse herfor. Det er derfor en Glæde at konstatere, at den højtærede Finansminister vover at tale for en Politik af denne Art, selv om den formodentlig vil skurre i mange en Ærke-Venstremands Øren. Ved tidligere Debatter om Arbejdsløshedsforsikringens Ordning har vi tydeligt givet Udtryk for den Grundanskuelse, at i nedadgaaende Tider skal Staten netop gen-

nem Arbejdsløshedsersætningen gennemføre en Købekraftseksponation og derved modvirke en af Aarsagerne til Arbejdsløsheden.

Vedrørende den meget omtalte voksende Valutapukkel er der vel ikke anden Maade at komme af med den paa end ved at arbejde den af. Underskuddet paa Handelsbalancen er stærkt stigende, men man maa dog tage i Betragtning, at de forhøjede Landbrugspriser i nogen Grad vil hjælpe herpaa, om end ikke nok. Det er utvivlsomt nødvendigt at gennemføre en skrap Administration af Valutarestriktionerne, og den maa naturligvis være til Fordel for de absolut nødvendige Forbrugsvarer og de Varer, som er nødvendige i Produktionen. Disse principielle Synspunkter er der jo i Realiteten ingen Uenighed om mellem de forskellige politiske Partier.

Det har i øvrigt en vis Interesse at sammenligne denne Efterkrigstid med Tiden efter den første Verdenskrig med Hensyn til Underskuddet paa Handelsbalancen. I 1919 var Underskuddet f. Eks. over 1,5 Milliard Kr. og i 1920 over 1,2 Milliard. Set paa denne Baggrund synes det ikke at være nødvendigt at føre en Tale, som om Danmarks økonomiske Endeligt staar for Døren, saa meget mere som man nu har ganske anderledes effektive Midler til Raadighed til at beherske Valutaproblemet. Men selvfølgelig er Vanskelighederne store denne Gang i Betragtning af, at vi ikke har tilsvarende Valutareserver i udenlandske Tilgodehavender, som vi raadede over efter den første Verdenskrigs Afslutning. Vi maa naturligvis se i Øjnene, at den Omstændighed, at alle Nationer sætter deres egne Kræfter ind fuldt og helt, let kan skærpe de handelspolitiske Modsætninger. Fra dansk Side maa vi i det internationale Arbejde gøre vort til trods alle Vanskeligheder at koordinere Kræfterne for at give vort Bidrag til at afspænde opstaaende Kriser.

Med Hensyn til vor Import og Eksport vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Handelsminister: Hvad gøres der for, at nye og unge initiativrige Eksportører kan faa Mulighed for at komme til at eksportere? Der ligger her et alvorligt Spørgsmaal for Danmarks økonomiske Fremtid. Det vil være uheldigt, om det skal udvikle sig paa den Maade, at man for at faa Lejlighed til at eksportere eller importere skal høre til